

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316209896
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5316209896.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu, sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobkyne Mgr. A. P., nar. XX.X.XXXX, bytom J. E. K. K. XXX/XX, zastúpená hbr advokáti s.r.o., so sídlom Bratislava, Štefánikova 15, IČO: 47 239 310, proti žalovanému Lesné spoločnosť Kysučné, s.r.o., so sídlom Makov 121, IČO: 36 005 843, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s.r.o., so sídlom Čadca, Potočná 2835/1A, o zaplatenie 2.125,- eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 16C/320/2016-381 zo dňa 6. novembra 2020, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie sumy 2.125,- eur s príslušenstvom tak, že :

„žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobkyni sumu 29,10 eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 1.1.2015 do zaplatenia;
vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a “.

Žalovanému priznáva voči žalobkyni n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 97,26 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Čadca ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) v odvolaní napadnutom rozsudku zamietol v celom rozsahu žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 2.125,- eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia získaného žalovaným na jej úkor, žalobkyňa tvrdiac, že žalovaný užíval v roku 2014 bez právneho titulu (riadne uzatvorenej nájomnej zmluvy) nehnuteľnosti v jej vlastníctve. Okresný súd konštatoval medzi stranami sporu nespornú skutočnosť, že žalovaný v roku 2014 bez platne uzatvorenej nájomnej zmluvy užíval nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne v rozsahu na ňu pripadajúcich spoluvlastníckych podielov 127500/10555555-in k celku (12,75/1050) a žalobkyni zaplatil len za užívanie časti spoluvlastníckeho podielu (2,125 podielu) sumu vo výške 200,- eur a za užívanie podielov 10,625 hoc ich užíval a bral úžitky, náhradu jej nevyplatil.

2. Avšak ako opodstatnenú súd uznal námietku premlčania nároku vznesenú stranou žalovanou. Plynutie lehôt (objektívna a subjektívna) okresný súd posudzoval v intenciách ust. § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“). Mal za to, že objektívna premlčacia doba (trojročná) začala plynúť odo dňa 6.12.2014, kedy sa konalo valné zhromaždenie ZVLK na ktorom boli finančné prostriedky členov združenia vyplácané, ktorí mali možnosť si tieto finančné prostriedky prevziať, pokiaľ nevyužili možnosť zaslania výplaty na účet. Subjektívna premlčacia doba (dvojročná) na vydanie bezdôvodného obohatenia začala žalobkyni plynúť dňom nasledujúcim po prevzatí finančnej hotovosti, t.j. odo dňa

20.12.2014 (viď poštová poukážka na č.l. 79 spisu) a táto jej uplynula dňa 20.12.2016. Žalobkyňa totiž prevzatím finančných prostriedkov prostredníctvom pošty subjektívne nadobudla vedomosť o tom, že zo strany žalovaného nedošlo k plnej úhrade. Pokiaľ podala žalobu na súde až 27.12.2016, stalo sa tak po uplynutí premlčacej doby a jej nárok je premlčaný. Poznamenal tiež, že na okresnom súde sa viedlo/vedie doposiaľ celkom 13 súdnych konaní, v rámci ktorých sa žalobkyňa (či jej sestra Mgr. A. D.) voči žalovanému domáhala vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu za obdobie (roky) od 2002 až do 2017, čiže je jej zrejmé, že žalovaný náhradu za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu buď nevypláca alebo ju vypláca vo výške, ktorá nezodpovedá jej podielom.

3. Námietky žalobkyne o splatnosti nájmu za rok 2014 (najskôr ku dňu 1.1.2015) okresný súd posúdil ako irelevantné, keď za podstatné považoval, kedy skutočne k bezdôvodnému obohateniu došlo. Úmyselné bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, kedy by bola objektívna premlčacia lehota desaťročná, okresný súd vylúčil. Tiež poznamenal, že i pre prípad, že by na strane žalovaného aj došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu, na premlčanie žalobkyňou uplatneného nároku by to nemalo žiaden vplyv, vzhľadom na uplynutie subjektívnej lehoty 2 rokov dňom 20.12.2016.

4. O trovách konania strán sporu okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalovanému priznal voči žalobkyňi nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %.

5. Proti rozsudku uplatnila v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá sa domáhala jeho zmeny, v rámci nej uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 2.125,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 eur % ročne od 1.1.2015 do zaplatenia. Uviedla, že sa proti žalovanému domáha vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu na spoločnej nehnuteľnosti v kat. úz. A. za rok 2014. Keďže žalovaný užíval jej spoluvlastnícky podiel počas celého roka 2014, mohol byť tento splatný najskôr dňa 1.1.2015. Žalovaný zvolal riadne valné zhromaždenie na deň 6.12.2014, kde prítomným podielovým spoluvlastníkom spoločnej nehnuteľnosti, ktorí prejavili záujem vyplácal nájomné za rok 2014. Ona v tej dobe pôsobila v diplomatických službách SR v Iráne, valného zhromaždenia sa osobne ani prostredníctvom zástupcu nezúčastnila. Na tomto valnom zhromaždení sa určila/schválila výška „nájomného“ za rok 2014 pripadajúca na 1 spoluvlastnícky podiel na spoločnej nehnuteľnosti. O tom, že žalovaný jej vyplatil za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu na spoločnej nehnuteľnosti „nájomné“ v nesprávnej výške sa dozvedela z poštovej poukážky zo dňa 19.12.2014 jej adresovanej, pred doručením poštového poukazu sa nemohla dozvedieť o výške bezdôvodného obohatenia žalovaného. Svoj nárok proti žalovanému si uplatnila žalobou zo dňa 22.12.2016, doručenou súdu dňa 27.12.2016.

6. V zmysle záverov súdu prvej inštancie nie je rozhodujúca splatnosť „nájomu“ za užívanie spoluvlastníckeho podielu na spoločnej nehnuteľnosti, ktorá nastala dňa 1.1.2015, t.j. po skončení kalendárneho roka 2014, ale skutočnosť, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu dňa 6.12.2014 (na valnom zhromaždení), kedy začala jej plynúť objektívna lehota na uplatnenie práva voči žalovanému o vydanie bezdôvodného obohatenia. Subjektívna lehota jej začala plynúť dňa 20.12.2014, t.j. deň nasledujúci po dni výplaty „nájomného“ v nesprávnej výške a skončila sa dňa 20.12.2016, keď okresný súd mal zato, že žaloba bola podaná 7 dní po uplynutí premlčacej doby. Žalobkyňa/ odvolateľka zotrvala na tom, že na strane žalovaného vzniká úmyselné bezdôvodné obohatenie, keďže rovnaké súdne konanie, ako je toto (za iné obdobie) ona vedie, príp. jej sestra proti žalovanému už približne 20 rokov. Úmyselné konanie žalovaného bolo preukázané podľa názoru žalobkyne i príkazným listom konateľa žalovaného z 19.12.2001, ktorým bolo účtovníčke žalovaného prikázané, aby jej nevyplatila nájomné za skutočný rozsah podielov, ktoré na spoločnej nehnuteľnosti vlastní, ďalej možno vyvodiť i z ďalších výpovedí konateľa žalovaného vykonanej na pojednávaní dňa 7.10.2020, a síce, že: „sa rozhodlo, že podiely sa vyplácať nebudú, a keď sa to vyrieši, tak sa im budú vyplácať až následne“.

7. Žalovaný užíval jej spoluvlastnícky podiel na spoločnej nehnuteľnosti počas celého roka, nie iba v rozmedzí od 1.1.2014 až 6.12.2014 (dátum valného zhromaždenia) a nesmie byť pripísaná na jej ťarchu skutočnosť, že žalovaný zaslal na jej adresu poštovú poukážku s čiastočnou úhradou „nájomného“ dňa 19.12.2014. Podľa dôkazov je zrejmé, že žalovaný vyplácal všetkým podielovým spoluvlastníkom nájom za užívanie ich spoluvlastníckych podielov určený rovnakým spôsobom bez toho, aby rozlišoval, či vypláca nájom osobám, s ktorými má uzavretú nájomnú zmluvu alebo nie. Ak ide o výplatu nájomného osobám, s ktorými má žalovaný uzavretú nájomnú zmluvu o užívaní ich spoluvlastníckeho podielu

na spoločnej nehnuteľnosti a tieto osoby si nájomné neprevzali osobne na valnom zhromaždení, v dôsledku čoho im žalovaný nájom zaslal poštovou poukázkou, plynúce týmto osobám premlčacia doba na uplatnenie ich nárokov ako celok, nie po jednotlivých dňoch, a to práve z dôvodu existencie nájomnej zmluvy, ktorá zakladá vlastníčkovi v každom roku nárok na opakujúce sa plnenia za užívanie spoločnej nehnuteľnosti. V prípade výplaty nájomného osobám, s ktorými nemá žalovaný uzavretú nájomnú zmluvu a tieto osoby si nájomné neprevzali na valnom zhromaždení, v dôsledku čoho im žalovaný zaslal nájom poštovou poukázkou, ich nárok sa nepremlčuje ako celok, ale postupne, po jednotlivých dňoch neoprávneného užívania spoluvlastníckeho podielu na spoločnej nehnuteľnosti. V oboch prípadoch však nezačne plynúť premlčacia doba na uplatnenie nároku proti žalovanému skôr, ako prvého dňa roka nasledujúceho po skončení roku, v ktorom žalovaný užíval ich spoluvlastnícky podiel a za ktorý im patrí odplata v dojednanej výške, resp. vo výške zodpovedajúcej bezdôvodnému obohateniu. Žalobkyňa argumentuje aj závermi NS ČR v rozhodnutiach sp. zn. 30Cdo/2758/2006, sp. zn. 28Cdo/4545/2010 a sp. zn. 30Cdo//2758/2006, z nich podľa jej názoru vyplýva, že pokiaľ žalovaný užíval jej spoluvlastnícky podiel na spoločnej nehnuteľnosti počas celého roku 2014, nemohlo bezdôvodné obohatenie na jeho strane vzniknúť už dňa 6.12.2014 (rok 2014 v tom čase plynul a spoluvlastnícky podiel žalobkyne na spoločnej nehnuteľnosti užíval aj po tomto dátume), ale najskôr až dňa 1.1.2015, kedy už došlo ku skončeniu roka 2014 a teda aj k ukončeniu užívania jej spoluvlastníckeho podielu na spoločnej nehnuteľnosti za uvádzaný rok. Žiada preto začiatok plynutia premlčacej doby na uplatnenie jej nároku viazať ku dátumu od 1.1.2015 (kedy vzniklo bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného), keď premlčacia doba by uplynula až dňa 1.1.2017. Pokiaľ by sa odvolací súd nestotožnil s jej názorom o začiatku plynutia premlčacej doby od 1.1.2015, ale priklonil by sa k záveru súdu prvej inštancie, že objektívna premlčacia doba začala žalobkyňi plynúť od 7.12.2014 (deň nasledujúci po dni valného zhromaždenia) a subjektívna od 20.12.2014 (deň nasledujúci po dni výplaty čiastočného „nájomného“), spôsob výpočtu plynutia premlčacej doby je nesprávny, pretože táto plynúce za každý deň užívania nehnuteľnosti bez právneho dôvodu samostatne (nie ako celok).

8. V písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa uplatnila nárok až po uplynutí premlčacej lehoty. Súd prvej inštancie správne určil začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby (trojročnej) odo dňa 6.12.2014, kedy sa konalo valné zhromaždenie ZVLK, na ktorom boli finančné prostriedky členom združenia vyplácané, ktorí mali možnosť si tieto finančné prostriedky prevziať, pokiaľ nevyužili možnosť výplaty na účet. Ak si žalobkyňa finančné prostriedky neprevzala v deň valného zhromaždenia, mohla tak urobiť v dňoch od 9. do 19. 12. 2014. Vychádzajúc žalovaný z ust. § 107 ods. 1, 2 OZ tvrdí, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť žalobkyňi dňom nasledujúcim po prevzatí finančnej hotovosti, t.j. od 20.12.2014, čo vyplýva z poštovej poukázky nachádzajúcej sa v súdnom spise. Táto doba uplynula dňa 20.12.2016, žaloba bola súdu doručená dňa 27.12.2016, t.j. po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Úmyselné bezdôvodné obohatenie žalovaný poprel vzhľadom na známu skutočnosť, že žalobkyňa i jej sestra majú ním/ žalovaným na súde niekoľkoročné spory o vlastníctvo týchto sporných nehnuteľností. OS Čadca už v rozsudku sp. zn. 10C/3/2016 z 25.5.2018 (sporovými stranami sú žalobkyňa a žalovaný) uviedol: „Je zrejmé, že žalovaný nevyplatil sumu, ktorú žiada vyplatiť žalobkyňa v úmysle bezdôvodne sa obohatiť, ale z dôvodu pochybnosti o tom, kto je vlastníkom nehnuteľností, za ktoré mal výplatu uskutočniť. Na strane žalovaného tak nebol daný úmysel obohatiť sa v čase obohatenia“.

9. V následnej písomnej reakcii žalobkyňa uvádza, že žalovaný sa snaží súd uviesť do omylu a jeho rozhodnutie tak ovplyvniť. Ohľadom plynutia premlčacej doby odkázala na svoje stanovisko v bode IV. odvolania, a tiež na bod III. odvolania v ktorom sú uvedené dôkazy preukazujúce, že na strane žalovaného vzniká úmyselné bezdôvodné obohatenie.

10. Žalovaný v ďalšom písomnom vyjadrení zo dňa 18.1.2021 už iba zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a požadoval rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť.

11. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“) po zistení, že odvolanie uplatnila v zákonom stanovenej lehote na to oprávnená strana sporu proti rozsudku ktorému je odvolanie prípustné, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 378 ods.1 CSP v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu zmenil podľa § 388 CSP.

12. Odvolací súd na základe výsledkov dokazovania hodnotí za preukázané, že žalobkyňa je členkou Združenia vlastníkov lesa Kysučné a má vlastnícke práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX v časti pod B 330 v spoluvlastníckom podiele 127500/10500000-in k celku (12,75/1050). Ide o spoločný majetok, ktorý je aj takto vyznačený na liste vlastníctva a vzťahujú sa naň ustanovenia zákona č. 97/2013 Z.z. Považuje tiež za preukázané, že žalovaný bez platne uzatvorenej nájomnej zmluvy užíval nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne v rozsahu na ňu pripadajúcich spoluvlastníckych podielov a nesporne zaplatil žalobkyni za užívanie iba 2,125 spoluvlastníckeho podielu sumu vo výške 200,- eur, vo zvyšku žalobkyni náhradu neposkytol.

13. Žalobkyňa uplatnenou žalobou na súd doručenou dňa 27.12.2016 sa domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.125,- eur, ide o rozdiel medzi sumou, ktorá jej už bola žalovaným vyplatená (425,- eur) a sumou, ktorá jej mala byť vyplatená vo výške 2.550,- eur (za užívanie 12,75 podielov x 200 eur).

14. Právna kvalifikácia žalobou uplatneného nároku - ako bezdôvodné obohatenie je správna. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka „ obohatením je aj obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu“. Rozhodovacia prax súdov už ustálila, že plnením bez právneho dôvodu je aj užívanie cudzej nehnuteľnosti (pozemku) bez nájomnej zmluvy či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec. Takýto užívateľ totiž nie je schopný vrátiť spotrebované plnenie v podobe výkonu práva užívania cudzej veci a je preto povinný nahradiť bezdôvodné obohatenie peňažnou formou - čoho sa uplatnenou žalobou domáha voči žalovanému v súdnej veci aj žalobkyňa.

15. Vzhľadom ale na vznesenú námietku premlčania stranou žalovanou voči žalobou uplatnenému nároku, bolo povinnosťou súdu prvej inštancie sa s touto námietkou zaoberať a ju posúdiť.

16. Odvolací súd považuje za správnu právnu úvahu súdu prvej inštancie, keď pri posúdení premlčania práva z bezdôvodného obohatenia vychádzal z ust. § 107 ods. 1, 2 OZ. V predmetnom ustanovení je zakotvená tzv. kombinovaná premlčacia lehota: objektívna trojročná a subjektívna dvojročná. V súdnom prípade možno súhlasiť, že objektívna premlčacia lehota (trojročná) na uplatnenie práva začala plynúť od 7.12.2014 (mala by skončiť 7.12.2017), na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia dňa 6.12.2014 kedy sa konalo valné zhromaždenie ZVLK, na ktorom boli vyplácané finančné prostriedky za užívanie pozemkov členom združenia. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1 OZ rozhodujúcim dňom je deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Inak povedané, pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje preukázaná vedomosť oprávneného. Žalobkyňa sa ale valného zhromaždenia ZVLK dňa 6.12.2014 nezúčastnila, teda z uvedeného dôvodu nemusela tak získať kvalifikovanú vedomosť o tom, že práve uvedeným dňom u žalovaného na jej úkor bezdôvodné obohatenie vzniklo. Dňom výplaty finančných prostriedkov z poštového poukazu - 19.12.2014 ale už musela podľa názoru odvolacieho súdu vedieť, že zo strany žalovaného jej nebola vyplatená suma podľa veľkosti jej podielov, ktorej sa v tomto súdnom konaní domáha. V okolnostiach súdnej veci aj pri akceptovaní zásadného odvolacieho stanoviska žalobkyne a to, že „ nájomné“ (za rok 2014) môže byť splatné najskôr ku dňu 1.1.2015 žalobkyňa musela, mimo rámca rozumnej pochybnosti, nadobudnúť subjektívnu vedomosť (keďže jej bola známa suma finančných prostriedkov, ktorá jej bola vyplatená) o skutočnostiach, na základe ktorých samotnú žalobu podala, t.j., že plnenie zo strany žalovaného nie je jej v plnej výške vyplatené a žalovaný sa mal bezdôvodne obohatiť na jej úkor. Preto dňom 20.12.2014, t.j. dňom nasledujúcim po prevzatí finančnej hotovosti jej začala plynúť subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie nároku u súdu voči žalovanému, táto lehota uplynula dňa 20.12.2016 a keďže žaloba na vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná na súde dňa 27.12.2016, odvolací súd kvalifikuje nárok žalobkyne za obdobie od 1.1.2014 do 26. 12.2014 (vrátane tohto dňa) za premlčaný v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe, z uvedeného dôvodu musel konštatovať v tejto časti účinne vznesenú námietku premlčania žalovaným pre ktorú nebolo možné žalobkyni za uvádzané obdobie premlčaný nárok priznať.

17. Poukázanie odvolateľky na nesprávny spôsob výpočtu plynutia premlčacej doby, keď táto plynie za každý deň užívania nehnuteľnosti bez právneho dôvodu samostatne (nie ako celok) je náležité. Odvolací súd v tejto súvislosti ozrejmuje, že nie je možné, aby premlčacia doba začala plynúť ešte skôr ako vznikne samotná pohľadávka. Ide o zásadu súkromného práva vzťahujúcu sa k premlčacej dobe

- subjektívnej i objektívnej. To znamená, že pokiaľ právo neexistuje, nemá sa čo premlčať, prípadne naopak aby sa právo mohlo premlčať, musí existovať. Pre počiatok plynutia premlčacej doby je preto rozhodujúci deň, kedy k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo. Ak je teda plnenie bez právneho dôvodu poskytované postupne - v súdnej veci po jednotlivých dňoch neoprávneného užívania spoluvlastníckeho podielu na spoločnej nehnuteľnosti (v roku 2014) premlčacia doba začne plynúť za každý deň zvlášť v okamihu, kedy k plneniu došlo. Každá z jednotlivých platieb plnených bez právneho dôvodu má tak svoj samostatný právny osud, premlčuje sa samostatne a samostatne sa posudzuje jej prípadné omeškanie. Inými slovami bezdôvodné obohatenie spočívajúce v užívaní nehnuteľnosti bez právneho dôvodu vzniká každým dňom užívania, s dôsledkami pre posúdenie jeho vzniku, trvania i skončenia, poťažmo i pre vyhodnotenie lehoty k ne/uplatneniu týchto nárokov.

18. V súdnej veci je potrebné sa vysporiadať s právom žalobkyne na zaplatenie príslušnej/zostávajúcej sumy žalovaným za obdobie od 27.12.2014 do 31.12.2014, tento nárok žalobkyne nemožno nechať za nepovšimnutý. Je totiž nepochybné, že vlastníctvo žalobkyne bola v užívaní žalovaného po celý rok 2014 a je taktiež nesporné, že za obdobie od 27.12.2014 do 31.12.2014 sa nárok žalobkyne na vyplatenie odmeny za užívanie jej spoluvlastníckych podielov nepremičal (žaloba podaná 27.12.2016). Práve tento záver viedol k zmene rozsudku okresného súdu, odvolací súd hodnotiac žalobou uplatnený nepremičaný nárok žalobkyne za opodstatnený, t.j. za obdobie od 27.12.2014 do 31.12.2014 vo finančnom vyjadrení vo výške istiny 29,10 eur ($2.125/365 = 5,82$ eur/jeden deň; $5,82 \times 5 = 29,10$ eur) a túto sumu žalobkyni priznal. Je bez akýchkoľvek pochyb, že s úhradou tejto istiny sa žalovaný dostal do omeškania, preto podľa § 517 ods. 2 OZ odvolací súd priznal žalobkyni nárok aj na úroky omeškania v zákonom prípustnej výške (viď aj § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z.) od 1.1.2015 do zaplatenia.

19. Nad bezprostredne nevyhnutný rámec však krajský súd dodáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s logickou úvahou okresného súdu, na základe ktorej dospel k záveru o absencii úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť.

20. Len pre úplnosť odvolací súd dopĺňa, že všade kde súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádzal nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne v rozsahu na ňu pripadajúcich spoluvlastníckych podielov 127500/10555555-in k celku, jedná sa o zrejmu nesprávnosť, keď správne má byť uvedený rozsah podielov 127500/10500000-in k celku.

21. V dôsledku zmeny prvoinštančného rozhodnutia rozhodoval krajský súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP (v spojení s § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP) o nároku na náhradu trov celého konania. Žalobkyňa sa v spore domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 2.125,- eur bola úspešná čo do zaplatenia 29,10 eur ($2.125/365 \times 5$) čo znamená jej úspech v spore iba v rozsahu 1,37 % a žalovaný bol úspešný v rozsahu 98,63 %, následne tak čistý úspech žalovaného v spore je 97,26 % a v rozsahu tohto čistého úspechu priznal mu odvolací súd nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni.

22. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie za podmienok ust. § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.